

Det ærede Mindretal har da ogsaa set, at der var noget galt, og derfor foreslaar de en Ændring i § 21, hvorefter Kommunalbestyrelsen kan forhøje Beløbet, hvis dette bliver mindre efter den nye Skala. Men denne Forhøjelse omfatter ikke Brændselshjælp, den omfatter i Virkeligheden kun de 25 pCt.'s Tillæg, idet man jo samtidig foreslaar, at al Brændselshjælp falder væk. Dertil kommer, at for at opnaa dette Resultat sættes Indtægsgrænsen for det fradragsfrie Beløb ned fra 604 Kr. i København til 200 Kr., fra 504 Kr. i Provinsen til 150 Kr. og fra 400 Kr. paa Landet til 100 Kr., samt for enligstillede Personer fra nu 276, 324 og 265 til 100 Kr., medens Flertallets Forslag bevarer en Indtægsgrænse for det fradragsfrie Beløb af henholdsvis 295, 199 og 99 Kr. Dertil kommer yderligere, at det Kraghske Forslag ganske ser bort fra Ændring af Hovederne paa Skalaen. For det første vil man altsaa ikke være med til at komme de Kommuner til Hjælp, som ligger udenfor København, og hvor Forholdene er ganske som i København. For det andet vil man ikke erkende, at Odense, Aarhus og Aalborg bør op i samme Skala som Følge af, at de nu er blevet saa store og har saa højt et Prisniveau.

Med Hensyn til de bymæssigt bebyggede Kommuner ved jeg, at det ærede Medlem Hr. Kragh tidligere har erkendt, at den Grænse, man havde valgt, 2 000 Indbyggere, var ganske vilkaarlig. Jeg forstaar for øvrigt heller ikke, hvorfor det ærede Medlem hoverer over den højtærede Indenrigsminister, som for at søge at bøde paa Forholdet har foreslaaet, at der, ikke i den bymæssigt bebyggede Del, men i selve Kommunen skulde være 2 000 Indbyggere, for at den kunde komme op paa Købstadstaksten. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem vil hovere derover, for den Takstgrænse, han har valgt, er ogsaa ganske vilkaarlig. Nu har det vist sig, at det har virket ret uheldigt for mange af disse store bymæssigt bebyggede Kommuner, som har en 1700—1800 Indbyggere og derfor ikke kan komme indenfor Grænsen, den Grænse, som vi fra vor Side har forsøgt at faa en bedre Affattelse af, bl. a. som en Imødekommen mod det ærede Medlem. For det ærede Medlem ved jo udmærket godt, at han i sin Tid har erkendt, at der var nogen Grund til at imødekomme de Landkommuner, som var bygget sammen med Købstæder. Derfor er det, Flertallet har ændret i Hovedet, saaledes at vi først og fremmest redder

disse Mennesker. Derefter erkender jeg naturligvis, at naar vi for de rene Landsbyer har sat 1 000 Indbyggere i selve den bymæssigt bebyggede Del, er det ogsaa et vilkaarligt Tal, lige saa vilkaarligt, som naar det ærede Medlem foreslog 2 000.

Desuden har Mindretallet i sit Forslag jo ganske villet gaa bort fra Brændselshjælpen og Procenttillæget. Med Hensyn til Procenttillæget synes det ærede Medlem at være indigneret, han siger, at det er ganske ukendt indenfor Forsikringsverdenen, og det er ganske ukendt blandt Pensionister. Ja, det kan godt være; det ærede Medlem kan her i Livet blive stillet overfor saa meget, som han ikke har lært at kende før, men at det er ukendt, skulde dog ikke være nogen Grund til, at vi ikke kunde gennemføre det. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis Pensionister ligger saa langt nede i Understøttelse som disse Aldersrentenydere, vil de kunne blive Aldersrentenydere og faa deres Pension suppleret. Lad mig nævne det ærede Medlem et Eksempel. Hvis saadanne Pensionister havde 900 Kr. i Pension, vilde de kunne faa 413 Kr. i Aldersrente. Altsaa, disse Pensionister er langt bedre stillet end de Aldersrentenydende, og derfor synes jeg, at det Argument i alle Tilfælde ikke duer, naar man ivrer imod, at man, efterhaanden som de gamle bliver ældre, giver dem et vist Procenttillæg. Dertil kommer, at det ærede Medlem jo ogsaa vil have set, at vi for at hjælpe Pensionisterne noget har foreslaaet den Fradragsgrænse, som man i sin Tid indførte, gjort mildere, saaledes at Pensionisterne med Hensyn til Fradrag stilles paa akkurat lige Fod med alle andre Mennesker i vort Land, og der ikke skal fradrages mere, fordi Indtægten flyder af Pension.

Hvis Venstres Ændringsforslag blev vedtaget og ophøjet til Lov, vilde det betyde, at for Ægtepars Vedkommende alle Aldersrentenydere i København, som har over 200 Kr. Indtægt, alle de Aldersrentenydere i Provinsen, som har over 150 Kr., og alle de Aldersrentenydere paa Landet, som har over 100 Kr., og alle enligstillede Aldersrentenydere, som har over 100 Kr. i Indtægt, straks maatte glide nedad i Indtægt. Ja men, det kan vi virkelig ikke foretage i det danske Folketing halvandet Aar efter, at vi har hævet dem op og givet dem Lov til at have en Indtægt af en vis Størrelse. Vi kan dog ikke komme og sige: Det var en Fejl, vi begik, nu skynder vi os at tage det Beløb fra jer igen. Det kan man ikke gøre, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem, hvis han havde Magten i dette